

Εύχαι διὰ θεραπείαν καρκίνου

‘Ο Θεός, ό μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀμαρτίας ἀφιέναι καὶ ψυχὰς σώζειν καὶ σώματα ἰᾶσθαι, τὴν σὴν ἵκετεύομεν ἀγαθότητα, δεῖξον καὶ νῦν τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν δοῦλον σου .... τὸν καταπονούμενον ὑπὸ τῆς νόσου, ἵασαι αὐτὸν τῷ λόγῳ σου τῷ ἀθανάτῳ, μετάστησον αὐτὸν ἀπὸ ἀσθενείας εἰς δύναμιν, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας εἰς παράκλησιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἴώμενος, ὁ τύπτων καὶ μὴ Θεὸννατῶν, ὁ πάντα ποιῶν ἐπ’ εὐεργεσίᾳ τῆς ἡμετέρας ζωῆς. Καὶ σοὶ πρέπει μόνω πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν ὁ Πολυεύσπλαγχνος καὶ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ φιλανθρωπίαν ἄπειρον ἀναλαβὼν τὸ τῆς οἰκονομίας μέγα μυστήριον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν καὶ διελθὼν εὐεργετῶν καὶ ἴώμενος τὰς νόσους καὶ ἀσθενείας τῶν προστρεχόντων σοι, Ἰατρὲ Παντοδύναμε τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν .... ἀσθενοῦντα ἵασαι κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος ἐκ τῆς κατεχούσης αὐτὸν μάστιγος τοῦ καρκίνου, ἵνα ἀναστῇ ἐκ τῆς κλίνης ὑγιαίνων καὶ εὐγνωμόνως δοξάζῃ χαίρων διὰ παντὸς τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου. Σὺ γάρ, Κύριε, ἔχεις

αύτοδυνάμως καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ σοὶ ὑπακούει καὶ ὑποτάσσεται πᾶσα ἡ λογική τε καὶ ἀλογος κτίσις καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίᾳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Παντοδυνάμου Πατρός, ὁ κατὰ τὴν ἔνσαρκον ἐπιδημίαν σου ἰασάμενος τῷ θεραπευτικῷ σου λόγῳ κωφούς, τυφλούς, λεπρούς, παραλυτικούς, ἀλάλους, σεληνιαζομένους, πυρέσσοντας, κυφούς καὶ παντοίαις ἄλλαις ἀσθενείαις πολυχρονίως κατεχομένους, Αὐτός, Δέσποτα Ἅγιε, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὴν ἴερατικὴν χάριν καὶ εὐλογίαν, τῇ δυνάμει σου τῇ ἀηττήτῳ ἐπίβλεψον εὔμενῶς καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν ταύτης ὑπὲρ τοῦ ἐπὶ κλίνης ἀσθενείας κατακειμένου καὶ ἀλγηδόσιν ὀδυνηραῖς δοκιμαζομένου ἀδελφοῦ ἡμῶν .... Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι ἐὰν αἰτήσῃσθέ τι ἐν τῷ Ὄνόματί μου πιστεύοντες γενήσεται ὑμῖν. Διὸ καὶ ἡμεῖς μὴ ἔχοντες ἐν οὐδενὶ ἐτέρῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἡμῶν πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν εὔσπλαγχνον καὶ εὐήκοον Πατέρα καὶ Ἱατρὸν ἡμῶν, αἰτούμενοι τὴν ταχεῖαν καὶ ἱαματικὴν σου ἐπίσκεψιν τοῦ πάσχοντος δούλου σου .... Σὸν γὰρ πρόβατον ἀδύνατον καὶ τέκνον ταπεινὸν ὑπάρχει καὶ οὗτος καὶ τῇ ἀγίᾳ σφραγίδι τοῦ θείου Βαπτίσματος κατεσφραγίσθη καὶ σοὶ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα τῆς

ζωῆς αὐτοῦ ἀνατίθεται. Ὁθεν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν Ἅγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ ἵασαι αὐτὸν ταχέως, ὅπως ἀνιστάμενος αὗθις ἐκ κλίνης ὁδυνηρᾶς δοξολογῆ καὶ γεραίρῃ σὺν πᾶσι τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, ἅμα τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἔχων ἔξουσίαν ἀμαρτίας ἀφιέναι καὶ ψυχὰς σώζειν καὶ σώματα ἵασθαι, τὴν σὴν ἰκετεύομεν ἀγαθότητα, δεῖξον καὶ νῦν τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν δοῦλον σου ...., τὸν καταπονούμενον ὑπὸ τῆς νόσου, ἵασαι αὐτὸν τῷ λόγῳ σου τῷ ἀθανάτῳ, μετάστησον αὐτὸν ἀπὸ ἀσθενείας εἰς δύναμιν, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας εἰς παράκλησιν· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἴώμενος, ὁ τύπτων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ πάντα ποιῶν ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἡμετέρας ζωῆς. Καὶ σοὶ πρέπει μόνω πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.